

(Kort bemærkning).

Kim Christiansen (DF):

Jamen jeg kan sige til hr. Jørgen Arbo-Bæhr, at vi jo er dybt uenige om, hvorvidt det her er en forringelse. Der er sket en opstramning af nogle regler, fra 20 til 30 år – det er da i hvert fald en forbedring. Det må hr. Jørgen Arbo-Bæhr også give mig ret i.

Kl. 11.15

Så kan man sige: Hvad er ret og rimeligt? Og jeg er ikke enig i det her skrækscenarie. Vi kan alle sammen komponere nogle scenarier i relation til en eller anden lovgivning om, hvordan det ville være, hvis og såfremt og ifald, og der kan vi altid stille os op og komme med nogle skrækscenarier, som falder uden for enhver gældende lovgivning, og det er jo det, jeg fornemmer hr. Jørgen Arbo-Bæhr gør.

Jeg tror, det her vil være en bedre lovgivning end den, vi har i dag, og jeg har ikke nogen forståelse for, hvorfor man ikke skulle anmelde en arbejdsskade, i det øjeblik man konstaterer, at man har en. Jeg kan ikke forstå, hvorfor hr. Jørgen Arbo-Bæhr har det synspunkt, at rigtig mange mennesker ikke vil anmelde det. Det er jeg uforstående over for.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg har fuld forståelse for, at hr. Kim Christiansen ikke har forståelse for, hvordan tingene er rundtomkring med mennesker, der kommer til skade på deres arbejde.

Men jeg forstår bare ikke, hvorfor hr. Kim Christiansen ikke erkender, at når man laver en forældelsesfrist, som i dag er på minimum 20 år, om til en forældelsesfrist, som nu bliver 5 år, hvorfor hr. Kim Christiansen ikke kan se, at det er en forringelse i forhold til de arbejdsskadedes muligheder for rent faktisk at få kørt de sager, som gør, at de kan få den erstatning, de er berettiget til. Det er svært at forstå for mig, at han ikke kan se, at det er en forringelse.

(Kort bemærkning).

Kim Christiansen (DF):

Jamen jeg kan jo ikke gøre så meget. Altså, jeg kan jo ikke på nogen måde afhjælpe, at hr. Jørgen Arbo-Bæhr har svært ved at forstå det, jeg står og siger. Jeg kan selvfølgelig prøve at stå og gentage mig selv. Men jeg mener, at det i dag er således, at når en arbejdsskade bliver konstateret, har lægen også en anmeldelsespligt på det. I øvrigt bliver de her arbejdsskader, hvis der sker

en arbejdsulykke, også som noget af det første anmeldt. Så jeg har bare svært ved at se, at det her skulle kunne ramme flere mennesker, end der måske kan komme i klemme i det nuværende system. Jeg kan ikke få øje på det. Jeg mener, det er et skrækscenarie, som er ikkeeksisterende.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det den sidste ordfører, der har meldt sig før justitsministeren, fru Anne Baastrup.

Anne Baastrup (SF):

Nu synes jeg, det er meget, meget vigtigt, at vi af hensyn til den fremtidige fortolkning ikke får rodet tingene sammen, sådan som det er lykkedes hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Vi har i arbejdsskadesikringslovgivningen regler om anmeldelsespligt, det fik vi ordnet med L 194, det er blevet forbedret der. Derudover er der ud af de 45.000 arbejdsskadesager, der anmeldes om året, måske en tiendedel, hvor den pågældende får en varig skade. Ud af den her tiendedel kan det godt tage et stykke tid, før man registrerer, at det her altså er mere end en gene. Og så har vi jo netop fået sat ind i forbindelse med et konkret eksempel om en social- og sundhedsassistent, der får et knæk i ryggen, og først på det tidspunkt, hvor hun må konstatere, at dette er en varig skade, begynder 5-års-fristen at løbe, og det synes jeg altså ikke hr. Jørgen Arbo-Bæhr kan være bekendt at anfægte.

For hvis det er, at vi får for megen diskussion om, hvad det er, vi rent faktisk har fået ændret i lovgivningen, så kan vi jo pludselig stå ude i en virkelighed, hvor Arbejdsskadestyrelsen siger, ja, men Jørgen Arbo-Bæhr sagde jo herinde, og hvem er det så, der i virkeligheden har fortolkningsretten?

Vi har brugt så lang tid på at få de her ændringsforslag og især bemærkningerne konkretiseret på en sådan måde, at vi ikke fremover kommer til at se en Arbejdsskadestyrelse, der handler ulovligt. Det kan ikke lade sig gøre, at de fremover misfortolker, hvornår fristen starter. Og der synes jeg altså, at hr. Jørgen Arbo-Bæhr taler mod bedre vidende.

Så har hr. Jørgen Arbo-Bæhr, og det erkender jeg fuldstændig, retten og efter Enhedslistens opfattelse også pligten til, at hver gang man finder et hår i suppen, skal man stemme imod. Men der havde vi jo den der mulighed for, at vi kunne komme så langt, som vi kunne komme nu, plus lovovervågning, plus at ministeren